

ВЕСТ, предадена НА РЪКА

Съгрехихме, постъпихме извратно, вършихме
нечестие, бунтувахме се и се отклонихме от
Твоите заповеди и от Твоето правосъдие.

Даниил 9:5

Събота

29 юли

ДОКОСНАТ ОТ АНГЕЛ

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Дан. 9:20-23; Мат. 16:24-27

Някога мислили ли сте какво е да си ангел? Слушаме за хора, спасени от трагични инциденти, от пожарникари, или за хора, които зависят от грижа и които считат своите герои за ангели. Определено тези хора са видели любовта на Христос в своите срещи.

Но помислете какво означава да бъдеш ангел, което буквално означава вестител. Ангелите са небесните FedEx на вселената, които предават думите на Бога и до най-отдалечените от безбройните галактики. Това е нещо немислимо за нас, които сме оковани в смъртни ограничения, но вероятно не повече от едно протягане за тези, които могат да пътуват със скоростта на мисълта.

И така, представете си, че ви е била дадена вест, толкова важна,

Ангелите са небесните FedEx на вселената.

толкова спешна, че Бог ви е помолил да я предадете на ръка на земята. Точно това беше замолен да направи ангел Гавриил в Даниил 9:21. Той не само полетя по божествения коридор, за да говори директно с Даниил, но го докосна, за да се увери, че

вестта е правилно предадена. Съдът над света е тежко нещо и Гавриил искаше да е сигурен, че вниманието на Даниил е насочено изключително към това, което трябваше да му бъде съобщено.

Коего повдига друг въпрос: След като съдът е нещо толкова тежко и Бог го е доверил на Своя най-добър вестносец, какво ни казва това за вестта на спасение, излизаща от устата на Исус? Исус говори и за съда, и за спасението в Матей 16:24-26: „Тогава Исус каза на учениците Си: Ако иска някой да дойде след Мен, нека се отрече от себе си, нека вдигне кръста си и нека Ме последва. Защото който иска да спаси живота си, ще го погуби; а който погуби живота си заради Мен, ще го намери. Понеже каква полза ще има човек, ако спечели целия свят, а живота си изгуби, или какво ще даде човек в замяна на живота си?“

Добрата новина е, че това, което Гавриил направи - да докосне Даниил с вестта за идващия съд, е казано от Самия Исус в евангелието от Матей 16:27: „Защото Човешкият Син ще дойде в славата на Своя Отец със Своите ангели; и тогава ще въздаде на всеки според делата му“.

Добрите новини са наистина за тези, които приемат Исус като свой Спасител. Неговите думи са достатъчни да покрият всички наши грехове и ние можем да сме уверени, че при Пришествието Му ще чуем: „Хубаво, добри и верни слуги“ (Мат. 25:21) - дори и никога да не сме били докосвани от ангел като Даниил.

МОЖЕТЕ ЛИ ДА СЕ МОЛИТЕ?

ЧЕРНО НА БЯЛО

Езра 4-7; Еремия 25

Някои от вас, които четат урока днес, може би все още имат съмнения относно истините на Библията и библейските пророчества. Мнозина днес разглеждат Библията като книга с притчи и хубави мисли. Но докато изучавате нейните пасажки, ще откриете земната история като времеви линии, разкрити на нейните страници и в нейните пророчества.

Когато разглеждаме Даниил 9 глава, откриваме друг пример за силата на молитвата - така, както това е показано и в Даниил 6. Даниил е имал молитвен живот, а не молитвени моменти. Всичко, което Даниил е правил, всеки момент и всяко решение, което е взел, са били предшествани от молитва. Даниил се е молил сутрин, по обед и вечер. Той е знаел как да се моли и Бог е отговорил на неговите молитви.

В началните стихове на глава 9 Даниил следва в усърдна молитва виденията, записани в глави 7 и 8, и заявява: „Тогава обърнах лицето си към Господа Бога, за да отправя към него молитва и молби с пост, вретиници и пепел“ (ст. 3).

Даниил се моли с особена сила. Докато световните събития се разкриват пред него, той осъзнава

значението на пророчествата на Еремия. Също така свързва пророчеството с настоящите събития - „първата година на Дарий“ (ст. 1). Пророчеството на Еремия относно „броя на годините“ (ст. 2), 70-годишното пророчество, сега се изяснява.

Даниил прави ясно признание за греховете на Божиите избрани люде, включително за самия себе си като част от падналите. Той споменава поотделно греховете беззаконие, бунт и изоставяне на Бога. След като му е било дадено обяснение на виденията, неговото убеждение, че е нужна изповед, се засилва. Разбирайки, че края на пророчеството означава завръщане у дома, Даниил осъзнава, че възцаряването на Дарий е сигнал за края на „запустението на Ерусалим“ (ст. 2).

Езра 4 поставя друга лента във времето относно това възстановяване на Божия дом в Ерусалим: Работата беше „престанала,... и остана спряна до втората година от царуването на персийския цар Дарий“ (ст. 24). Чрез молитва Даниил оказва изобавление и спасение. Всичко, което Бог беше казал, щеше да бъде изпълнено.

„Небето се свеждаше, за да чуе искрената молитва на пророка. Дори преди да беше свършил своята молба за милост и възстановяване, мощният Гавриил отново му се яви.“¹

1 Е.Г.В., "Пророци и царе"

**Даниил имаше
молитвен живот, а не
молитвени моменти.**

Понеделник

31 юли

ОТ ФАКТИ КЪМ РАЗБИРАНЕ

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Дан. 9:1-23

Пророчество. Съд. Откровение. Докато растях, всички гуми, които означаваха семинар върху Откровението, идваха в града. Помня как седях заедно с други внимателни членове - и се възлеждах в живите илюстрации на зверове, изпълващи многобройните диаграми, но най-много се чудех на колко ли години ще бъде, когато Исус дойде от съвездието Орион. Би ли чакал той още няколко гена? Само докато се оженя? Или докато имам деца?

Сега, 10 години след от поколението, което акцентираше с такава сила на пророчествата, тези дни изглеждат твърде далеч. Много хора, които познавах, се умориха от „страха в християнството“ и изгубиха от погледа си Божията любов. Сега ние стоим в сърцето на движението, което прогласи вестта за благодатта по земното кълбо. Накрая, вярвам, че църквата е готова да презърне и благодатта, и пророчеството - като даде на света една пълна картина за нашия праведен и обичац Спасител.

Заповеди от Бога (Псалм 119; Дан. 9:4,5)

Друг скъп спомен, който имам като пограстващ, беше израенето на библейски риск - нашата съботна разновидност на популярното TV шоу. Един тривиален въпрос, който се падаше редовно, беше „Назовете най-дългата глава в Библията“. Тъй като бях най-умното дете, извиквах „Псалм 119“. Чак когато пораснах разбрах, че голяма част от младостта ми беше прекарана в изучаване на факти, а не на значимите неща. Разбира се, когато пишеш книга, независимо каква, трябва да се отдаде някакво значение на най-дългата глава. За какво се отнасяше Псалм 119?

**Голяма част от
младостта ми премина
в изучаване на факти, а
не на значимите неща.**

Чудно ми е, че минаха 25 години от живота ми, преди да разбере, че най-дългата глава в Библията е за любовта на Давид към Божия закон. Даниил пък говори за „великия и страшен Бог, Които пази Своя завет“ (9:4). Всичко, което трябва да направим, е да Го обичаме и да се покоряваме на Неговите заповеди. И въпреки това често пъти по-скоро бихме научили фактите, вместо да приложим обикновената любов и послушание. Този акцент в ранните стихове на Даниил 9 все още е верен за нас днес.

Изповед на Бога (Дан. 9:9-11; 1Йоан 1:9)

Ако има една дума, която модерният християнин (включително и аз) мрази повече от думата „заповед“, тя е „изповед“. Ние сме приспали етиката си

с одеялото на благодатта, което никога не изисква някакво наше действие. И въпреки това Библията ясно заявява „Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда“ (1Йоан 1:9). Какво е станало с нашата изповед като личности? Къде са нашите „молитва и молби с пост, вретинище и пепел“? (Дан. 9:3).

Блез Паскал, френски философ от 17 век, казва, че „християнската религия учи хората на две истини; че има Бог, Когато хората могат да познаят, и че тяхното естество е развалено, което ги прави недостойни за Него“¹. Колко често слагаме ударението на първото изявление, без да разбираме, че почти всяка световна религия издига същото знаме. И въпреки това нашето истинско разбиране на второто изявление завършва вярата ни. Защото макар повечето религии да се осанят на присъщата на човека добрина, за да повлияят на спасението, християните се хващат за гара на спасението.

Разбирането на Бога (Дан. 9:22)

Даниил понякога ни оставя зад завесата на пророческите числа, свещници и четириглави зверове. Не е Божията воля да ни остави там. Когато сме объркани, нека, като Даниил, продължим в молитва и жертва. Защото тогава нашият Господ ще се яви и на нас и ще каже: „Сега излязох да те направя способен да разбереш“ (Дан. 9:22). Тогава тайните на вселената ще ни се открият - не само знамения и чудеса, но и борбите на душата ни, която ни впримчва в ограниченото разбиране на нашия Създател.

Защото докато растем в разбиране за Бога, ние откриваме, че Неговите заповеди не са дадени, за да ограничат свободата ни, а за да ни насочат към един по-радостен живот. Разбираме, че изповедта не само ни предпазва от наказанието за нашите грехове, но и очисти вина и срама, които натоварват дните ни на земята. Докато изучаваме истините на пророчеството, нека разсъждаваме не само върху фактите, но също и върху значението им. И така, когато гледаме към Орион с удивление, нека се молим: „Господи, ела скоро“.

Как мислите

1. Какви са модерните методи за преподаване идеите за последното време на хора с друга религия? Как като адвентисти от 7-я ден можем ефективно да балансираме в изявяването на благодатта и закона?

2. Какви са приликите и разликите между библейската изповед и съвременната изповед? Как можем да приложим на практика принципа за „изповед на греховете един на друг?“

3. Защо е дадено библейското пророчество в Библията? Доколко е необходимо за всички вярващи да изучават тези книги?

*Блез Паскал, "Мисли"

СВИДЕТЕЛСТВО

Мат. 24:14

Знаменията на времето дават доказателство, че небесните съдби се излизват и че Господният ден е наближил. Ежедневниците са пълни с индикации за големия конфликт в бъдещето. Извършват се смели грабежи. Сбиванията са честни. Ширят се кражби и убийства. Хора, обладани от демони, отнемат живота на мъже, жени и малки деца. Всички тези неща свидетелстват, че Господното идване е наближило.

Ограничаващият Божий Дух дори сега се оттегля от света. Урагани, бури, нещастия по море и по суша следват едно след друго с шеметна скорост. Знаменията се съствяват около нас, като ни говорят за близостта на Божия Син, но биват отнасяни към всичко друго, освен към истинската вест: „Тогава ще се яви на небето знаменieto на Човешкия Син; и тогава ще заплачат всички земни племена, като видят Човешкия син, идващ на небесните облаци със сила и голяма слава“ (Мат. 24:30).

Казват, че всеки облак има сребърен контур. Когато Исус каза, че е необходимо да умре в ръцете на тези, които Го мразеха, и учениците

разбраха, че Той наистина го мисли, всичките им надежди и мечти за бъдещето бяха затъмнени.

Въпреки това Исус ги утеша, че това не е краят, защото

Казват, че всеки облак има сребърен контур.

Неговата смърт щеше да бъде средството за Неговия успех. И тогава Той обеща, че ще дойде отново за хората на земята. Всички евангелия са записали подробности за това, което е обещал, и учениците бяха укрепени в знанието, че облакът на отчаянието има сребърен контур.

Господ Исус се яви на учениците Си, след като възкръсна от мъртвите. Но колкото и да бяха радостни, те знаеха, че това не беше второто Му идване, което беше имал предвид, защото знаменията, които Той беше обещал, не се бяха случили. На Петдесетница те излязоха обновени и започнаха да изграждат християнската църква. Но знаеха, че посещението на Святия Дух не беше второто идване, защото все още нямаше знаменията.

Докато работеха, учениците ги търсеха. Господ беше заповядал „Затова бегете, защото не знаете в кой ден ще дойде вашият Господ“ (ст. 42). В проповядването на ранните християни имаше очакване и доверие, че Господ ще дойде отново. Когато преследванията започнаха, те бяха изтъкувани като „скръбта на тези дни“ (ст. 29), за която Господ е казал, че трябва да предхожда второто идване. Докато войни разтърсваха държавите, те бяха считани отново и отново за знамения на второто идване. И въпреки това знаменията не следваха едно след друго, нито Исус ги заобиколи, за да дойде в слава.

ДА СИ В КРАК С ПРОРОЧЕСТВОТО

ИМА КАК

Пс. 119:18; Дан. 9:23

Повечето от пророчествата в книгата Даниил, особено частите, които се занимават с времеви линии, може да са трудни за обмисляне без някакво познание на историята и без проникновението на Святия Дух. Вещност Даниил 7-12 с право би трябвало да бъде включен в трудните части на Библията (Евр. 5:12-14; 2Пет. 3:15,16). Убеден съм, че дори и пророк Даниил на разбираше някои части от това, което беше написал, защото му беше казано да „затвори гумите и запечата книгата до края на времето“ (Дан. 12:4).

Ние обаче, живеейки във времето, пророкувано от Даниил, не можем да си позволим да бъдем невежи (ст. 10). Наистина Бог не желае да сме невежи относно този важен период в нашата история. Ето защо Исус освети събитията, които щяха да се случат до времето на края (Мат. 24; Марк 13; Лука 21). Ние трябва да сме в крак със знаменията на времето, за да не бъдем хванати неподготвени (Марко 13:37). Как можем да сме в крак със знаменията на времето, които изглеждат закодирани? Какъв е кодът? Даниил ни дава някои принципи за това как да бъдем в крак с пророчеството и дори да се занимаваме с вести като тези, които намираме в урока за тази седмица.

Трябва да сме в крак със знаменията на времето, за да не бъдем хванати неподготвени.

1. Изследвайте Писанията. Можем да бъдем в крак със знаменията на времето само като запитваме и изследваме Писанията (Дан. 9:2). Ако прилежно изследваме Писанието (Йоан 5:39; Деян. 17:11), Бог ще ни даде знание (Пр. 2:3-5).

2. Търсете Божествено просветление. Даниил „отправи към него молитва и молби“ (Дан. 9:3). Трудни текстове и ситуации често се разрешават, когато човек ги разглежда на колене. Господ незабавно отговаря, когато молите: „Отвори очите ми, за да гледам чудесни неща в Твоя закон“ (Пс. 119:18). Казано ни е: „Когато ти започна да се молиш, заповедта излезе“ (ст. 23). Даниил го демонстрира толкова ясно: най-бързият начин да намериш отговор, е като се молиш.

3. Търси чист дух. Вярно е, че чистите по дух ще видят Бога (Мат. 5:8). Ако признаете греховете си пред Бога (Дан. 9:4), не само ще установите връзка с Него, но и наистина ще Го видите да използва лупата на приятелството (Йоан 15:14). Винаги трябва да ни е ясно, че Бог ни открива волята Си не поради нашата правда, но поради Своята голяма милост (Дан. 9:18). Трябва да искаме да бъдем очистени, без петно, и пречистени, ако искаме да разберем въпросите, отнасящи се до времето на края (12:10).

ГЛЕДНА ТОЧКА

Дан. 9:4; Евр. 16:22,23

В Посланието към евреите Павел говори за важноста на службите в светилището и съда в живота на Божиите последователи. Главната цел на съда е да изличи изповяданите грехове от тези, които приемат Христос. „И така, сега няма никакво осъждане на тези, които са в Христос Исус.“ (Рим. 8:1)

Очистването на светилището показва Божието желание да постави греха в правилната перспектива в живота на християните - нашите грехове са простени и ние сме покрити от Неговата кръв. Неговото застъпване в наша полза ни води до това да живеем живот на победа и триумф, а делото на съда ни уверява, че Неговата кръв покрива всички онези, които приемат Исусовата жертва чрез вяра.

Като адвентисти от 7-я ден, трябва да отделяме време, за да разбираме важноста и ползата от съда. Самата дума „съд“ може да предизвиква страх в умовете ни, но застъпничеството на Исус Христос за нас е едно от най-утешителните и успокояващи неща в Божието Слово. То е основно за вярата ни в Бога. Благодарение на делото на Исус в светилището никои няма да бъде унищожен поради греха, защото Той се застъпва за нас, за да осигури мястото ни в царството.

Застъпничеството на Исус Христос за нас е едно от най-утешителните и успокояващи неща в Божието Слово.

Схващането за службите в небесното светилище и съда е не само исторически урок. Когато размишляваме за неговото истинско значение и приложимост в ежедневието ни, това знание ще ни даде увереност вместо тревога.

Значението на пророчествата и службите в светилището сочат към Исус и вестта за спасение. В края на краищата Неговата цел е да ни спаси. Като наш Адвокат Исус Христос донесе мир и радост в живота ни. За всеки, който желае да бъде спасен, Бог предлага безплатния дар на изкуплението. Като наш Първосвещеник, Той извършва умилостивение за греховете ни чрез проливането на кръвта Си. Ние биваме покрити въпреки греховното си естество. Винаги можем да побеждаваме и да триумфираме, когато Бог е на наша страна. Каква утеха е това, нали? (Евр. 7:25,26).

Как мислите?

1. До каква степен нашето разбиране на съда се отнася към ежедневието ни?
2. Какво означава за вас да имате Исус Христос за свой Адвокат в небесното светилище?
3. Как разбирането ни за съда ще ни помогне да прогоним страха, който ни заобикаля?

ВОИН НА МОЛИТВАТА

ИЗСЛЕДВАНЕ

Дан. 9:20-23

С две гуми

Даниил се отнасяше към молитвата с голяма сериозност. Той разбираше, че истинската молитва не е просто искане - да молиш Бог за нещо, което желаеш. Тя включва и изповед - да бъдеш откровен с Бога относно грешките си, като Му помогнеш да те промени, така че да приемеш истината Му. Когато Даниил беше честен с Бога в молитва, вестител дойде директно от Божия трон, за да бъде честен с Даниил.

А защо не?

- Създайте колаж от снимки от вестници и списания на някои от зреховните действия, които наблюдавате в обществото около нас. С колажа пред вас се помолете, като се изповягате подобно на Даниил, и помолете Бог за прощение за вашата част от развалата в човечеството.

- Напишете молитва по модела на Даниил под формата на поема или песен.

- Обадете се по телефона или пратете и-мейл на някого, спрямо когото сте съгрешили, с честна изповед и усилие да се възстанови връзката ви.

- Ходете или тичайте една „молитвена миля“. Докато ходите или тичате по улиците близо до дома ви, се молете за тези, които живеят в домовете и вършат бизнеса си, докато минавате покрай тях. Застъпвайте се пред Бога за тях.

- Гледайте филма Жената на проповедника (1996). Анализирайте молитвата на преподобния Бигс: „Със сигурност мога да видя помощ“ и начина, по който филмът представя Божия отговор на човешката загриженост.

- Разгледайте произведение на изкуството, което представя жертвата на Исус на кръста. Размишлявайте върху реалността на греха и как той нанася сърцето на Бога. Докато правите това, се помолете и изповягайте.

- Започнете молитвен дневник, в който да записвате хората, за които се молите и отговорите, които получавате.

Полезни връзки

Беки Тираваси, "Странни неща стават, когато се моля"

Бил Хайбелс, "Твърде зает, за да се молиш"

Анонимен, "Коленичещият християнин"